

ČESKÁ REPUBLIKA

10 Ca 114/2004-197

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci žalobce: **CITY MULTIMEDIA s.r.o.**, se sídlem v Praze 10, Korunní 2465/98, IČ 25614029, zast. Mgr. Olgou Sedláčkovou, advokátkou v Praze 2, Nad Petruskou 1, proti žalované **Radě pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem v Praze 10, Krátká 10, zast. Mgr. Petrem Holým, advokátem v Praze 1, Vodičkova 15, za účasti 1) **COUNTRY RADIO s.r.o.**, IČ 45270881, se sídlem v Praze 8, Zenklova 34, zast. JUDr. Milošem Kopeckým, advokátem v Praze 2, Francouzská 14/175, 2) **M-Publicity s.r.o.**, IČ 26500612, se sídlem v Praze 1, Spálená 85/7, 3) **Frekvence 1, a.s.**, IČ 49240226, se sídlem v Praze 2, Wenzigova 4/1872, 4) **JOE Media s.r.o.**, IČ 26152002, se sídlem v Praze 4, Branišovská 187/16, jako osob zúčastněných na řízení, o přezkum rozhodnutí žalované Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. Ru/66/04, vydaného dne 7.4.2004 a datovaného dnem 5.5.2004, t a k t o:

- I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. Ru/66/04, vydané dne 7.4.2004 a datované dnem 5.5.2004 se z r u š u j e ve výroku č.I.
- II. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. Ru/66/04, vydané dne 7.4.2004 a datované dnem 5.5.2004 se z r u š u j e ve výroku č.II bodě 3.; v ostatních bodech výroku č.II zůstává tímto rozsudkem nedotčeno.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7117,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou zástupkyně žalobce.

O d ů v o d n ě n ě

Žalobou došlou soudu dne 8.6.2004 a doplněnou podáním došlým soudu dne 2.7.2004 se žalobce domáhá jednak zrušení rozhodnutí žalované Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „RRTV“), které je uvedeno a v záhlaví, pokud jím byla udělena licence k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Nový Preston s využitím kmitočtu BENEŠOV-KOZMICE 89,3 MHz/5 kW na dobu 8 let od právní moci rozhodnutí RRTV společnosti M-Publicity s.r.o., IČ 26500612, se sídlem v Praze 1, Spálená 85/7, jednak zrušení téhož rozhodnutí, pokud jím byla žalobci zamítnuta žádost o udělení téže licence, jakož i přiznání náhrady nákladů řízení.

Napadeným rozhodnutím, jehož číslem jednacím je podle pozdějšího vyjádření žalované RRTV k doplnění žaloby pouze „Ru/66/04“, když číslo uvedené dále za lomítkem je u každého stejnopisu rozhodnutí rozdílné podle toho, kterému účastníku je rozhodnutí zasláno, RRTV jednak udělila výrokem č.I licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Nový Preston s využitím kmitočtu BENEŠOV-KOZMICE 89,3 MHz/5 kW na dobu 8 let od právní moci rozhodnutí RRTV společnosti M-Publicity s.r.o., jednak zamítla výrokem č.II žádost o udělení licence k takovému vysílání žalobci (v bodě 3. výroku č.II), jakož i dalším 12 žadatelům - účastníkům správního řízení včetně společností COUNTRY RADIO s.r.o., Frekvence 1, a.s. a JOE Media s.r.o., které se účastní přezkumného soudního řízení jako osoby zúčastněné na řízení. Rozhodnutí RRTV navázalo na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22.7.2003 č.j. 11 Ca 46/2003-58, kterým bylo zrušeno rozhodnutí RRTV ze dne 5.11.2002 č.j. Ru/259/02/3142/63 o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Sázava s využitím kmitočtu BENEŠOV-KOZMICE 89,3 MHz/5 kW na dobu 8 let od právní moci rozhodnutí RRTV společnosti M-Publicity s.r.o. a zamítnutí žádosti o udělení licence dalším 14 subjektům včetně žalobce v této věci Preston s.r.o., a to z důvodu, že žalovaná RRTV podle názoru soudu řádně neodůvodnila výrok o udělení licence a zamítnutí žádostí dalších žadatelů. V obnoveném licenčním řízení, jehož výsledkem je nyní napadené rozhodnutí, RRTV uvádí, že se řídila zákonnými kritérii stanovenými v § 17 odst.1 zákona č.231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysílání“), a hodnotila ekonomickou, organizační a technickou připravenost žadatele k zajištění vysílání včetně výsledků dosavadního podnikání žadatelů v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatelů, přínos jejich programové skladby i jejich přínos pro rozvoj původní tvorby a k zajištění rozvoje kultury národnostních a jiných menšin v ČR. Při srovnání žádostí RRTV dospěla k závěru, že jednotlivé skutečnosti uvedené v cit. ustanovení jsou v projektech žadatelů naplněny v nestejně míře, v největší míře však v žádosti společnosti M-Publicity s.r.o. Zejména její navrhovaná programová skladba byla vyhodnocena jako nejvíce přispívající k rozmanitosti stávající nabídky programů, kladně byl u tohoto žadatele hodnocen i přínos k zajištění rozvoje menšin. Při posuzování přínosu programové skladby brala RRTV do úvahy stávající charakter rozhlasového vysílání na daném území. Ostatní účastníci podle RRTV sice splňují zákonné předpoklady pro udělení licence, avšak v souhrnu je nenaplnují v takové míře jako M-Publicity s.r.o.

Připustnost žaloby ohledně napadení výroku č.II opírá žalobce o ust. § 19 zákona o vysílání, ohledně napadení výroku č.I o ust. § 65 odst.2 s.r.s.; v tomto bodě žalobce odkazuje i na právní názor vyslovený v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22.7.2003

č.j. 11 Ca 46/2003-58, pokud jde o přípustnost žaloby napadající výrok o udělení licence podle ust. § 65 odst.2 s.ř.s. Svůj žalobní návrh opírá žalobce o to, že žalovaná RRTV se při vydání napadeného rozhodnutí neřídila výše uvedeným rozsudkem, pokud jde o jeho závěr, že dřívější rozhodnutí RRTV o udělení licence jednomu a její neudělení dalším ze žadatelů bylo pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné, že žalovaná RRTV se nepokusila porovnat jednotlivé projekty např. provedením jejich hodnotové analýzy, jak je to běžné v obchodních veřejných soutěžích, ale naopak v odůvodnění zcela obecně uvádí, že se řídila zákonnými kritérii, že z odůvodnění není patrné, jakým způsobem žalovaná RRTV hodnotila žádosti a na základě kterých konkrétních analýz projektů o nich rozhodla s tím, že minimálně v ekonomické a organizační stránce věci má podle doložených skutečností společnost M-Publicity s.r.o. oproti jiným uchazečům velké problémy, že z napadeného rozhodnutí vůbec neplývá, v čem byl projekt společnosti M-Publicity s.r.o. lepší než projekty ostatních uchazečů. Dále žalobce namítá, že již dne 13.11.2003 bylo zahájeno před Městským soudem v Praze konkursní řízení pod sp. zn. 99 K 35/2003 proti společnosti M-Publicity s.r.o., které v současné době stále probíhá. K ekonomické, organizační a technické připravenosti společnosti M-Publicity s.r.o. žalobce upozorňuje na existenci pravomocného (ode dne 29.9.2003) a vykonatelného rozhodčího nálezu proti společnosti M-Publicity s.r.o. ve výši 2.500.000,- Kč, tedy závazku, který není ze strany společnosti M-Publicity s.r.o. plněn. Dále žalobce upozorňuje na netransparentnost vlastnických vztahů ve společnosti M-Publicity s.r.o., kdy po celou dobu licenčního řízení nebylo jasné, kdo je statutárním orgánem společnosti M-Publicity s.r.o. a podle stavu zápisů v obchodním rejstříku to není zřejmé do této chvíle, což je podle žalobce porušením § 14 odst.4 zákona o vysílání. K důkazu žalobce nabízí kopii rozhodčích nálezů, články ze dne 7. a 15.6.2004, výpisy z databáze ochranných známek Úřadu pro ochranu průmyslového vlastnictví.

V doplnění žaloby upozorňuje žalobce na své zjištění, že ekonomická situace společnosti M-Publicity s.r.o. je ještě horší, než se domníval, protože proti ní byl vydán další pravomocný rozhodčí nález ve výši 3.000.000,- Kč a protože podle informací i internetového periodika (podle serveru www.radiotv.cz) na navíc na M-Publicity s.r.o. prováděna exekuce. Tuto společnost navíc podle aktuální informací nezastupují osoby, které takto vystupovaly před žalovaným v řízení o udělení licence. Poukazuje se na možnou spojitost společnosti M-Publicity s.r.o. se společností ovládající jiná rádia.

Žalovaná RRTV ve svém vyjádření k žalobě vyslovila názor, že celé licenční řízení bylo vedeno v souladu se zákonem a její rozhodnutí splňuje předepsané náležitosti včetně jasného a srozumitelného odůvodnění, v němž jsou uvedeny všechny důvody (kritéria), které RRTV posuzovala. Uvádí, že o zahájení konkursního řízení proti společnosti M-Publicity s.r.o. nebyla informována a ani v současné době není tato skutečnost zapsána v obchodním rejstříku. Tvzení o ekonomické, organizační a technické připravenosti společnosti M-Publicity s.r.o. podle žalované RRTV žalobce neopírá o žádné důkazy s výjimkou kopie rozhodčího nálezu k zaplacení 2.500.000,- Kč, když tento závazek sám o sobě neprokazuje ekonomickou nepřipravenost společnosti M-Publicity s.r.o. RRTV podle svého vyjádření nemá možnost kontrolovat účetnictví uchazečů, přičemž uvedená společnost vysílání před druhým rozhodnutím několik měsíců bez problémů provozovala. RRTV se domnívá, že myšlenka vyjádřená v žalobě, že by se mělo hodnotit každé kritérium z § 17 zákona o vysílání u každého jednotlivého účastníka je zřejmě neproveditelná, a zákon takovou komplexní analýzu nepožaduje. Upozorňuje rovněž, že na licenci není právní nárok. K doplnění žaloby pak žalovaná RRTV sdělila, že licenci udělila společnosti M-Publicity s.r.o. na základě údajů

poskytnutých touto společností v době vyhlášení licenčního řízení se lhůtou pro podání žádosti do 30.6.2002. V pokračování řízení, poté kdy městský soud v Praze zrušil původní rozhodnutí o udělení licence, nezjistila RRTV žádné změny. Údajně vedená exekuce nemůže mít relevantní právní vztah k udělení licence. RRTV jednala s p. Petrem Laštovkou jako jednatelem společnosti M-Publicity s.r.o. podle notářského zápisu ze dne 28.11.2003 o průběhu valné hromady společnosti, která mimo jiné schválila i odvolání dosavadních jednatelů a jmenování jediného jednatele Petra Laštovku. RRTV se vyjadřuje i námitce nepřezkoumatelnosti svého rozhodnutí a upozorňuje, že licenční řízení je vedeno jako jediné řízení se všemi žadateli a jeho výsledkem je jediné rozhodnutí obsahující jediné odůvodnění. Ani zákon nepředpokládá, že by RRTV byla povinna odůvodnit každý jednotlivý výrok svého rozhodnutí zvlášť. Upozorňuje, že RRTV rozhoduje hlasováním, a má za to, že u rozhodnutí přijatém v hlasování se nutně musí projevit snížená možnost podrobného odůvodnění. RRTV proto navrhla zamítnutí žaloby.

V písemném vyjádření společnosti M-Publicity s.r.o. jako osoby zúčastněné na řízení ze dne 23.8.2004, podepsaném jednatelem Petrem Laštovkou, se především poukazuje na neexistenci pravomoci soudu přezkoumávat rozhodnutí ve výroku o udělení licence s tím, že žaloba je nepřipustná i pro důvod, pro který byla podána, a tím je nesprávné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Namítá překážku litispendence s tím, že u soudu jsou vedena další řízení o zrušení téhož rozhodnutí, a to ve věcech 6 Ca 136 a 137/2004, která má stejné účastníky řízení. V neposlední řadě poukazuje na nepřipustnost žaloby pro rozpor se zákonem, který chrání dobrou víru oprávněného z licence a namítá i hmotněprávní vady v tvrzení žalobce, pokud jde o jím uváděné nesprávné posouzení problémů společnosti M-Publicity v ekonomické a organizační stránce věci, s tím, že jde o oblast správního uvážení, které soud nepřezkoumává. Upozorňuje, že podala na jednatele společnosti JOE Media ing. Miroslava pýchu podnět k prošetření k orgánům činným v trestním řízení pro jednání, jejímž cílem bylo kořistění na činnosti osoby zúčastněné na řízení. Polemizuje rovněž s tvrzeními, že by napadené rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno, a má za to, že žalobce je veden snahou kouskovat odůvodnění napadeného rozhodnutí a opomíjí, že podle zákona je vedeno jediné licenční řízení. Má za to, že napadené rozhodnutí velmi podrobně rozebírá, na základě jakých kritérií bylo rozhodnutí učiněno.

V písemném vyjádření další osoby zúčastněné na řízení, společnosti JOE Media s.r.o., se poukazuje na to, že společnost rovněž podala samostatnou žalobu ve věci téhož rozhodnutí RRTV, která je vedena u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 6 Ca 136/2004. Tato společnost sdílí obdobná stanoviska i názory jako žalobce CITY MULTIMEDIA s.r.o. Upozorňuje na aktuální výpis z obchodního rejstříku ohledně společnosti M-Publicity s.r.o. ze dne 16.8.2004, kde je zapsána exekuce proti této společnosti. Zpochybňuje oprávnění Petra Laštovky jednat za společnost M-Publicity s.r.o. a upozorňuje na to, že i rozhlasovou stanicí Rádio SÁZAVA provozoval subjekt, který nebyl provozovatelem s licenci, a to spol. AUTOCENTRUM Šternberk s.r.o., na což byla RRTV upozorňována. Připomíná, že společnost JOE Media s.r.o. podala návrh na konkurs na společnost M-Publicity s.r.o. již dne 13.11.2003 a že společnost M-Publicity s.r.o. podle posledních informací nemá téměř vůbec žádný majetek.

Při jednání soudu setrvali oba účastníci řízení, jakož i zástupci dvou osob zúčastněných na řízení, společností JOE Media s.r.o. a M-Publicity s.r.o. na svých již písemně předložených stanoviscích. Zástupce žalobce zejména poukázal na to, že v době rozhodování žalované RRTV probíhalo konkursní řízení ohledně společnosti, které byla licence udělena, ačkoli tak

tato společnost nesplňovala základní zákonný předpoklad. Upozornil rovněž na to, že ekonomická situace společnosti, která licenci obdržela, nebyla dobrá již v dubnu 2004, kdy se o licenci rozhodovalo. Zástupce žalované RRTV připomněl, že předmětem soudního řízení není rozhodování RRTV a její hodnocení ekonomické připravenosti žadatele o licenci, nýbrž posouzení zákonnosti rozhodnutí, zda obsahuje náležitosti, které podle zákona má mít. Všechna kritéria pak podle něho nejsou exaktně měřitelná. Zástupce společnosti M-Publicity s.r.o. poukázal na to, že návrh na konkurs podala JOE Media s.r.o., která byla jedním z neúspěšných žadatelů, takže to lze hodnotit jako pokus o nekalou soutěž. Poukazuje rovněž na zamítnutí návrhu na prohlášení konkurzu před datem rozhodování RRTV a na to, že v tomto řízení by se mělo projednávat neudělení licence a nikoli udělení licence společnosti M-Publicity s.r.o. Zástupce společnosti JOE Media s.r.o. poukázal na to, že je sporné, kdo vlastně vysílá, a že se domnívá, že to je společnost Autocentrum Šternberk a že nevysílá společnost M-Publicity s.r.o. Připomněl, že výsledky valné hromady společnosti M-Publicity s.r.o., při níž byli odvoláni dosavadní jednatelé a jmenován jednatel P. Laštovka je napadena žalobou u Městského soudu v Praze a jednání ve věci proběhne 2.11.2004.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované RRTV v mezích uplatněných žalobních bodů; žalobu shledal důvodnou jak pro vady řízení před žalovaným správním orgánem, tak pro nezákonnost napadeného správního rozhodnutí. Právní stav věci posuzoval soud v souladu s ust. § 75 odst.1 s.ř.s. podle právní úpravy platné a účinné ke dni rozhodování žalované RRTV.

Z důkazů provedených při jednání, a to z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24.3.2004 č.j. 99 K 35/2003-47 soud zjistil, že tímto rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobce JOE Media s.r.o. na prohlášení konkurzu na majetek žalované společnosti M-Publicity s.r.o. Z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30.9.2004 č.j. 1 Ko 219/2004-63 pak zjistil, že výše uvedené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Z uvedených soudních rozhodnutí tedy soud zjistil, že v den rozhodování žalované RRTV, tedy dne 7.4.2004, bylo v běhu pravomocně neskončené konkursní řízení proti společnosti M-Publicity s.r.o.

Podle ust. § 12 odst.4 zákona o vysílání není na udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání právní nárok, pokud není dále v zákoně o vysílání stanoveno jinak.

Podle ust. § 13 odst.3 písm. a/ zákona o licenci, ve znění platném a účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí 7.4.2004, tedy ve znění platném a účinném před novelizací uskutečněnou s účinností od 2.6.2004 zákonem č.341/2004 Sb., musel žadatel o licenci k provozování rozhlasového a televizního vysílání splňovat pro účast v licenčním řízení mimo jiné předpoklad, že na jeho majetek nejenže nebyl prohlášen konkurs, ale nebylo na jeho majetek ani zahájeno konkursní řízení.

Podle ust. § 18 odst.3 zákona o vysílání rozhodnutí o udělení licence obsahuje výrok o udělení licence jednomu ze žadatelů o licenci a o zamítnutí žádostí ostatních žadatelů, jakož i podrobné odůvodnění, které obsahuje kritéria, na jejichž základě byla licence udělena žadateli o licenci a zamítnuty žádosti všech ostatních účastníků řízení. Ust. § 17 odst.1 zákona o vysílání pak vymezuje skutečnosti významné pro rozhodování o žádostech o udělení licenci, které RRTV je povinna při rozhodování o udělení licence hodnotit a mezi něž patří mimo jiné

ekonomická, organizační a technická připravenost žadatele, transparentnost jeho vlastnických vztahů, přínos jím navrhované programové skladby či jeho přínos pro rozvoj původní tvorby, jakož i k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v ČR.

Podle ust. § 19 zákona o vysílání lze proti výroku v rozhodnutí RRTV o zamítnutí žádosti o licenci podat k soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení takového rozhodnutí žalobu v oblasti správního soudnictví (před 1.1.2003 se jednalo o tzv. opravný prostředek).

Skutečnost, že zákon výslovně upravuje podání žaloby proti výroku rozhodnutí o zamítnutí žádosti o licenci k provozování rozhlasového a televizního vysílání ve speciálně stanovené lhůtě, s ohledem na to, že právní řád ČR upravuje podávání žalob ve správním soudnictví na principu generální klauzule (čl.36 odst.2 Listiny základních práv a svobod), neznamená, že nelze podat správní žalobu v obecné dvouměsíční lhůtě v případě, kdy podání takové konkrétní žaloby není výslovně zákonem vyloučeno. Tak tomu je i ve věci podání žaloby proti té části výroku rozhodnutí RRTV, v níž se vyslovuje, komu byla licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání udělena, a to při aplikaci ust. § 65 odst.2 s.ř.s., jak již judikoval Městský soud v Praze ve výše uvedeném rozsudku ze dne 22.7.2003. Námitka překážky litispendence neboli již zahájeného řízení není namístě, protože účastníka řízení nelze v jeho procesním postavení ztotožňovat s osobou zúčastněnou na řízení.

I při vědomí toho, že na licenci není v zásadě právní nárok a že posouzení toho, který ze žadatelů splňuje předpoklady pro udělení licence nejlépe za použití správní úvahy, neznamená, že by soud nemohl přezkoumávat zákonnost a správnost takového správního rozhodnutí zvláště, když ho zákonodárce k takovému přezkumu výslovně povolal. Z ust. § 78 odst.1 s.ř.s. dokonce vyplývá, že úlohou soudu je přezkoumávat zákonnost správního rozhodnutí z toho pohledu, zda správní orgán nepřekročil meze správního uvážení stanovené zákonem nebo je nezneužil. Z toho vyplývá, že soudní přezkum nelze vnímat pouze jako formální stvrzení správního rozhodnutí, obsahuje-li vůbec nějaké odůvodnění. Je zřejmé, že těžištěm soudního přezkumu je kontrola správního úřadu z hlediska tzv. fairového procesu včetně toho, zda výslovný příkaz či zákaz zákonodárce nebránil vydání správního rozhodnutí. Na druhé straně je rovněž zřejmé, že není věcí soudu, aby hodnotil to, jak správní orgán (zde RRTV) hodnotil splnění víceméně technických předpokladů u jednotlivých žadatelů o licenci. Z tohoto důvodu se soud zabývá pouze vším tím, co z takových hledisek je podstatné pro soudní přezkum a není jeho věcí hodnotit, do jaké míry zadluženost toho kterého subjektu nebo jeho jiné majetkové a organizační poměry umožňují udělit požadovanou licenci.

Napadené rozhodnutí proto bylo zrušeno především pro vady řízení spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a nerespektování plného rozsahu právního názoru rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22.7.2003 č.j. 11 Ca 46/2003-58, jakož i proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spisech, v nichž chybějí dokumenty, z nichž by bylo možno dovodit úvahy RRTV uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí (§ 76 odst.1 písm. a/ a b/ s.ř.s.). Neobstojí ani námitka snížené možnosti odůvodnění kolektivního rozhodování založeného na hlasování, neboť – jak výslovně stanovil zákonodárce – nedostatek důvodů jakéhokoli správního rozhodnutí způsobující jeho nepřezkoumatelnost povede ke zrušení takového rozhodnutí.

Přestože na udělení licence není právní nárok, podléhá rozhodnutí přezkumu v režimu správního soudnictví mimo jiné především z hlediska zachování principů a podmínek

správního řízení a obsahu rozhodnutí o udělení licence jednomu ze žadatelů a o zamítnutí žádostí ostatních žadatelů. Toto rozhodnutí musí podle ust. § 18 odst.3 zákona o vysílání obsahovat podrobné odůvodnění, které obsahuje kritéria, na základě kterých byla licence udělena žadateli o licenci a zamítnuty žádosti všech ostatních účastníků. Slovo „podrobně“ chápe soud důsledně v jeho slovním významu, a nespokojil se proto s odůvodněním, které v podstatě vyjádřilo pouze obecnou tezi, že žalovaný respektoval skutečnosti významné pro rozhodování o žádostech o udělení licence, vyjmenované v ust. § 17 odst.1 zákona o vysílání, a tyto skutečnosti ztotožnil s kritérii, která vzal do úvahy při svém rozhodování. Zákon totiž zaručuje, aby všichni žadatelé o licenci, tzn. účastníci tohoto správního řízení, byli podrobně, tzn. i konkrétně informováni, jakými úvahami byla žalovaná RRTV vedena při hodnocení důkazů a podle jakých kritérií hodnotila skutečnosti považované zákonem za významné pro rozhodování o žádostech o udělení licence k vysílání, aby se dozvěděli, jaká kritéria rozhodla při posouzení nejúspěšnější žádosti ve vztahu k žádostem neúspěšným (§ 18 odst.3, § 66 zákona o vysílání, § 47 odst.3 spr.ř.). Kritéria posuzování nelze omezit jen na ta, na jejichž základě byla licence udělena, ale musí zahrnovat i hlediska vedoucí k zamítnutí žádostí ostatních účastníků právě proto, že tu jde – jak žalovaný jinak správně uvádí ve svém vyjádření k doplnění žaloby – o jediné licenční řízení se všemi žadateli. Odůvodnění musí být do té míry podrobné, aby bylo patrné, v čem nebyly skutečnosti uvedené v ust. § 17 odst.1 zákona o vysílání naplněny v nestejně míře a jaké hraniční kritérium žalovaná RRTV zvolila, aby mohla konstatovat, u kterého žadatele byly naplněny v největší míře; nestačí pouhé konstatování, že naplněny nebyly. V tomto směru spatřuje soud nedostatečné uvedení důvodů, které vedly k zhodnocení ekonomické, organizační a technické připravenosti, transparentnosti vlastnických vztahů, přínosu navrhované programové skladby, v neposlední řadě i důvodu kladného hodnocení přínosu žadatele k zajištění rozvoje kultury zákonem vyjmenovaných menšin; odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí pak v těchto bodech nemá oporu ve správních spisech předložených soudu v souvislosti s tímto řízením.

Napadené rozhodnutí však bylo zrušeno i pro nezákonnost důvodně namítanou v žalobě a spočívající ve zjištění objektivně existující skutečnosti, že v den, kdy napadené správní rozhodnutí bylo vydáno, probíhalo a nebylo pravomocně skončeno konkurzní řízení na majetek společnosti, které byla licence udělena (§ 78 odst.1 s.ř.s., § 13 odst.3 písm. a/ zákona o vysílání ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí). Na skutečnosti, že tato zákonná podmínka nebyla v den rozhodování žalované RRTV respektována a že uvedená překážka pro udělení licence objektivně existovala, nic nemění ani skutečnost, že ji nelze vyčíst z obchodního rejstříku, ani skutečnost, že taková podmínka či překážka byla ze zákona vypuštěna novelizací zákona o vysílání schválenou dne 4.5.2004, tedy necelý měsíc po rozhodování žalované RRTV. S ohledem na zrušení napadeného správního rozhodnutí vrací soud věc žalované RRTV k dalšímu řízení, v němž bude RRTV vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 4 a 5 s.ř.s.).

Pokud jde o náklady soudního řízení a jejich náhradu, výrok se opírá o skutečnost, že žalobce byl v řízení plně úspěšný (§ 60 odst.1 s.ř.s.) a že mu vznikly náklady vyčíslitelné výší zaplaceného soudního poplatku v částce 2000,- Kč, jakož i výší odměny advokátu v rozsahu poskytnutých čtyř úkonů právní služby včetně tzv. paušální náhrady nákladů s navýšením o částku odpovídající dani z přidané hodnoty. Žalobce vyčísлил požadavek náhrady nákladů spočívajících v odměně advokátce v částce odpovídající paušální odměně podle vyhl. č.484/2000 Sb., výslovně však za čtyři úkony právní služby. Soud tyto úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby, doplnění žaloby a účast na jednání) zohlednil, avšak vzhledem

pokračování

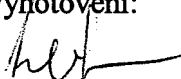
10 Ca 114/2004

k tomu, že pro řízení ve správním soudnictví zahájená po 1.1.2003 se určení výše odměny advokátů za zastupování řídí výhradně advokátním tarifem (§ 35 odst.2, § 133 s.ř.s.), postupoval při stanovení výše odměny podle ust. § 57 odst.2 s.ř.s. a ust. § 7, § 9 odst.3 písm.f/, § 11 a § 13 odst.3 vyhl.č.177/1996 Sb., ve znění vyhl.č.68/2003 Sb.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek stanovených v § 102 a násl. s.ř.s., včetně podmínky být zastoupen advokátem, nemá-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Kasační stížnost, o níž rozhoduje Nejvyšší správní soud, mohou podat účastníci řízení i osoby zúčastněné na řízení u Městského soudu v Praze do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. K možnosti výkonu rozhodnutí se konstatuje, že rozsudek je – pokud jde o přiznanou náhradu nákladů řízení – vykonatelný, jakmile uplyne lhůta k plnění stanovená ve výroku č.III.

V Praze dne 22.října 2004

Za správnost vyhotovení:
M. Smolíková

JUDr. Jan Ryba CSc., v.r.
předseda senátu